

માતાજીની મ્હેર છે!
માનો... તો લ્હેર છે!
પરસેવાને પૂછે કોણ?
પર્યુમ છાંટ્યું શહેર છે!
નીચું જોઈને ઇજ્જત ઢાંકી!
સામે સંત નહીં, સમશેર છે!
છે બંને કોરે પાણી મીઠાં, તો...
શાને સરહદ ઉપર ઝેર છે?
છેલ્લા શ્વાસે, સૈનિક પૂછે,
'મારી મા... કાલે કોને ઘેર છે?'

માગસ

ખાદીમાં રેશમનો તાર હો!
માણસ... જાણે, અવતાર હો!
દંભ, દગો ને દંગાની આ લંકામાં,
એના પર રામ, સવાર હો!
પડખે ઊભો રે' તાણીને છાતી...
એ ગાંડીવ તણો, ટંકાર હો!
ખુદારી પર ચીંધે, કોઈ આંગળી...
'ગાલિબ' સમો હુંકાર હો!
ભક્તિથી ઊંચી, માને ભલમનસાઈ!
છો ને ઈશ્વરને અંગત, ખાર હો!
'અહમ્ બ્રહ્માસ્મિ' 'અહમ્ બ્રહ્માસ્મિ'
અંદર... રણઝણતો રણકાર હો!

માલિક... મારો જબ્બર છે!
પેન્સિલ છે, ને રબ્બર છે!
એક જ ઘરમાં સૌ બેઘર!
હર કોઈનાં, કોઈ ચક્કર છે!
હાલકડોલક છે સંસાર!
કિન્ના છે, તો સધ્ધર છે!
દુઃખમાં પરિચય થઈ જાશે!
શું પોલું, શું નક્કર છે!
મુરત, વાસ્તુ, કથાથી ઊંચા,
મમ્મીનાં દહીં-શક્કર છે!
ઉપર ચડવું અઘરું છે મા!
બહુ ઊંચા, તારા ગબ્બર છે!

શીખવ્યું કોણે, અંચઈ કરવાનું?
જીતીને માધવ, ઊઠી જાવાનું?
'એટિકેટ' નવી નીકળી નગરમાં,
ઠોકીને લાફો, 'સોરી' કે'વાનું!
દીકરી પરણાવો તો ઝીણું જોજો...!
બાંધ્યું મીઠળ એ, સાંકળ થાવાનું?
છેલ્લે આવ્યા, એ બેસણામાં!
થઈ ગયું મન, પાછું ફરવાનું!
સંસ્કાર કહે, 'કાયમ ઝુકાવાનું'?
માથું, કે'શો ક્યારે ઉઠાવાનું?

એ રૂપ તણું રજવાડું છે!
કામણનું કુળ, મેવાડું છે!
ઠસ્સાની સાઇઝ છે પંજાબી!
સ્માઇલનું કદ મારવાડું છે!
રાતે સપનાં સૌનાં સિલ્કી સિલ્કી...
સૂરજ ઊગે, રથ ગાડું છે!
નામ જ ઈયોનું છે સરનામું!
ગૂગલ મેપ અહીં ટાકું છે!
છો ઘઉં પડ્યા છે ઘંટીએ...
મુઠ્ઠીમાં સૌની લાડુ છે!
ઘૈડિયા કે'છે 'ઘર મંડાય નહીં!
બુર્જ ખલિફાથી ઊંચું ભાડું છે.